

BELGISCHE SENAAT**SÉNAT DE BELGIQUE**

ZITTING 1947-1948.

SESSION DE 1947-1948.

VERGADERING VAN 10 MAART 1948.

SÉANCE DU 10 MARS 1948.

Verslag uit naam van de Commissie van Volksgezondheid en van het Gezin belast met het onderzoek van het wetsontwerp betreffende het Nationale Werk voor Oorlogswezen 1914-1918 en 1940.

Rapport de la Commission de la Santé Publique et de la Famille chargée d'examiner le projet de loi concernant l'Œuvre Nationale des Orphelins des guerres 1914-1918 et 1940.

Aanwezig : Mej. BAERS, voorzitter; de hh. BALTUS, BOUWERAERTS, MEV. CISELET, Mej. DELLA FAILLE D'HUYSSSE (Barones), de hh. DUCHAINE, GLINEUR, JAUNIAUX, KNOPS, MOULIN, NEELS, MEV. SPAAK, de hh. VAN EYNDONCK, VAN GRAEFSCHPE, VANHONSEBROUCK en LAGAE, verslaggever.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

MESDAMES, MESSIEURS,

Het doel en de draagwijdte van dit wetsontwerp zijn zeer beperkt : zij beogen eenvoudig de verlenging van de termijn waarvoor is opgericht, het bij de wet van 15 Juni ingesteld Nationaal Werk der Oorlogswezen, waarvan het wettelijk bestaan, achtereenvolgens verlengd bij de wet van 23 December 1939 en de besluitwetten van 23 December 1944 en 8 Juli 1946, op 31 December 1947 is verstreken.

Het door de Kamer der Volksvertegenwoordigers geamendeerd wetsontwerp verlengt die termijn tot 30 Juni 1948.

Het beginsel zelf van de verlenging kan niet betwist worden. Het spreekt vanzelf dat het werk, dat de last op zich genomen heeft van onderhoud en opvoeding van de oorlogswezen 1914-1918 welke de Staat, bewust van zijn heilige plichten tegenover de kinderen der Natie, heeft willen aannemen, en dat in de loop van de oorlog 1940-1945 diezelfde last gedragen heeft ten opzichte van de kinderen die in deze laatste oorlog wees geworden zijn, zijn bedrijvigheid niet kunnen staken zonder zijn beschermelingen aan hun lot over te laten, waarvan, natuurlijk, geen sprake zou kunnen van zijn. Het is aldus noodzakelijk dat dit werk ononderbroken zijn

Le présent projet de loi a un but et une portée fort limités : simplement proroger la durée de l'Œuvre Nationale des Orphelins de la Guerre, instituée par la loi du 15 juin 1919 et dont le terme d'existence légale, prorogé successivement par la loi du 23 décembre 1939 et les arrêtés-lois des 23 décembre 1944 et 8 juillet 1946, est venu à expiration au 31 décembre 1947.

Le projet de loi, amendé par la Chambre des Représentants, proroge ce terme jusqu'au 30 juin 1948.

Le principe même de la prorogation ne peut être discuté. Il va de soi que l'œuvre qui a assumé la charge de l'entretien et de l'éducation des orphelins de la guerre 1914-1918 que l'Etat, conscient de sa dette sacrée envers ces enfants de la Nation, a entendu adopter et qui, au cours de la guerre 1940-1945, a assumé cette même charge à l'égard des enfants de cette dernière guerre, ne pourrait cesser son activité sans laisser ses patronnés à l'abandon, ce dont il ne saurait être question. Il est ainsi indispensable que cette Œuvre continue, sans interruption sa mission jusqu'à ce que le statut de l'organisme qui assumera cette mission à l'avenir ait été

Zie :

Gedr. Stukken van de Kamer der Volksvertegenwoordigers :
118 (Zitting 1947-1948) : Wetsontwerp;
154 (Zitting 1947-1948) : Verslag.

Handelingen van de Kamer der Volksvertegenwoordigers :
4 en 5 Februari 1948.

Gedr. Stuk van de Senaat :
137 (Zitting 1947-1948) : Ontwerp door de Kamer der Volksvertegenwoordigers overgemaakt.

Voir :

Documents de la Chambre des Représentants :
118 (Session de 1947-1948) : Projet de loi;
154 (Session de 1947-1948) : Rapport.

Annales de la Chambre des Représentants :
4 et 5 février 1948.

Document du Sénat :
137 (Session de 1947-1948) : Projet transmis par la Chambre des Représentants.

opdracht voortzette, tot wanneer het statuut van het lichaam dat die opdracht in de toekomst zal vervullen, vaste vorm gekregen heeft, hetzij de Kamers die opdracht aan een nieuw werk toevertrouwen, hetzij zij, hetgeen raadzamer blijkt, het heringericht bestaande werk daarmede belast. Hoe het ook zij, vooraleer dit wettelijk statuut vastgesteld zij, zal er nog enige tijd verlopen en de op 30 Juni 1948 verstrijkende termijn van zes maanden is klaarblijkelijk onvoldoende. Hij is het des te meer daar, in de veronderstelling dat een nieuw nationaal werk mocht tot stand gebracht worden, het bestaande Nationaal Werk, na zijn bedrijvigheid te hebben gestaakt, een nieuwe termijn voor zijn liquidatie zou nodig hebben.

Liever dan een ontoereikende termijn te verlenen, die onvermijdelijk nogmaals door een nieuwe wet zou moeten verlengd worden, zou men wijselijk en gepast handelen door, van meet af aan, een genoegzaam lange termijn vast te stellen opdat redelijkerwijs zou kunnen gehoopt worden dat, tegen het verstrijken daarvan, de kwestie van de uitvoering van de opdracht van voogdijschap van de Staat over de kinderen van de Natie definitief opgelost zij. Het bezwaar dat de bepaling van een eerder lange termijn ten gevolge zou hebben vertraging te brengen in de vaststelling van het statuut van het lichaam dat, in de toekomst, met de zorgen voor de oorlogswezen zal belast zijn, is niet steekhoudend. Kan die vaststelling eerder geschieden, dan spreekt het vanzelf dat de wet, waarbij het nieuw organisme zou opgericht worden, desnoods het verlengd bestaan van het tegenwoordig werk op een vroegere datum zou kunnen doen eindigen, indien mocht blijken dat het, vóór die datum, met zijn liquidatie mocht kunnen gedaan maken.

Aangezien, anderdeels, sedert het indienen van het wetsontwerp, het bestaan van het H.I.B., dat er toe gebracht wordt zich met de oorlogswezen en kinderen van militairen bezig te houden, tot 31 December 1939 verlengd werd, heeft de Commissie een onderzoek ingesteld betreffende de vraag of, ten einde eenvormigheid te bereiken, er geen aanleiding toe bestond de termijn van verlenging van het Nationaal Werk voor Oorlogswezen in overeenstemming te brengen met de voor het H.I.B. aangenomen termijn.

Een amendement dat tot doel heeft te dien einde in het wetsontwerp de woorden « 30 Juni 1948 » te vervangen door « 31 December 1949 » werd met 8 stemmen tegen 7 afgewezen; 2 leden onthielden zich.

Een amendement tot vervanging van de woorden « 30 Juni 1948 » door de woorden « 31 December 1948 », werd met algemene stemmen goedgekeurd; 2 leden onthielden zich.

Dit verslag werd met algemene stemmen goedgekeurd; 2 leden onthielden zich.

De Verslaggever,
L. LAGAE.

De Voorzitster,
M. BAERS.

définitivement réglé, soit que les Chambres chargent de cette mission une œuvre nouvelle, soit qu'elles en chargent, ce qui paraît plus avisé, l'œuvre existante réorganisée. De toute façon, avant que ce statut légal ait été fixé, il s'écoulera un assez long délai et le terme de six mois expirant le 30 juin 1948, est manifestement insuffisant. Il l'est d'autant plus que, dans l'hypothèse où une œuvre nationale nouvelle serait créée, l'Œuvre Nationale existante, après la cessation de son activité, aurait besoin d'un nouveau délai pour sa liquidation.

Plutôt que d'octroyer un délai insuffisant qui devrait inévitablement être prolongé à nouveau par une nouvelle loi, il paraît à la fois sage et opportun de fixer d'emblée un délai suffisamment long pour qu'il puisse être raisonnablement espéré que, pour lors, la question de l'exercice de la mission tutélaire de l'Etat à l'égard des enfants de la nation soit définitivement résolue. L'objection que la fixation d'un délai plutôt long aurait pour résultat de retarder la détermination du statut de l'organisme qui sera chargé à l'avenir du soin des orphelins de guerre, n'est pas sérieuse. Si cette détermination peut intervenir plus tôt, il va de soi que la loi qui créerait l'organisme nouveau pourrait, au besoin, mettre anticipativement un terme à l'existence prorogée de l'Œuvre actuelle, s'il apparaissait que celle-ci pourrait avoir, avant cette date, terminée sa liquidation.

Comme d'autre part, depuis le dépôt du projet de loi, l'existence de l'O.R.A.F., qui a été amené à s'occuper des orphelins de guerre, enfants de militaires, a été prorogée jusqu'au 31 décembre 1939, la Commission a examiné la question de savoir si, dans un but d'uniformité, il n'y avait pas lieu de mettre en concordance le terme de prorogation de l'Œuvre Nationale des Orphelins de Guerre avec celui adopté pour l'O.R.A.F.

Un amendement, présenté à cet effet, tendant à substituer dans le projet de loi les mots « 31 décembre 1949 » au « 30 juin 1948 », a été rejeté par 8 voix contre 7 et 2 abstentions.

Un amendement tendant à substituer les mots « 31 décembre 1948 » au « 30 juin 1948 » a été adopté à l'unanimité moins deux abstentions.

Le présent rapport a été adopté à l'unanimité moins deux abstentions.

Le Rapporteur,
L. LAGAE.

La Présidente,
M. BAERS.